

Ordføreren (Vust): Det første Andragende, som foreslaas henvist til Kirke- og Undervisningsministeriet, er det, som omhandles i Indstillingen under Nr. 10, Betænkningens Nr. 1 (se Tillæg B. Sp. 801—2), fra Gaardeier Peder Rasmussen Møller af Besterkjærninge, som beder om en Understøttelse for at fortsætte sin literære Virksomhed. Denne Mand er ikke lidt kjendt her i Landet, navnlig blev han meget bekjendt i Efteraaret ved et Stykke, som han havde skrevet, og som blev opført paa Folke-theatret; desuden har han skrevet et Par Stykker tibliger, som vandt almindelig Anerkjendelse. Denne Mand er anbefalet af Mænd som Dr. Bloug, Pastor Hostrup og Christian Richardt, og jeg tror virkelig efter de Dphlsninger, som foreligge for Finantsudvalget, at man kan skjønne, at der er al Grund til at hjælpe ham, navnlig naar man ser hen til hans hele økonomiske Stilling, som vil forhøje ham at fortsætte eller i hvert Fald i høi Grad hæmme en Virksomhed, som er til Gavn og Glæde for Mange i Samsundet. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale denne Mand til den høitærede Kultusminister.

Indstillingen under Nr. 11, Betænkningens Nr. 5, vedrører et Andragende fra Skrivelærer Fischer af Horsens, som er meget bekjendt navnlig ved de Forfrister, han har lavet en Mængde af, og som ere meget benyttede omkring i Skolerne. Grunden til, at Udvalget har tilladt sig at foreslaa denne Mand's Andragende henvist direkte til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, er navnlig den, at vi i sin Tid skulde have haft en Forhandling med Ministeren herom; den fik vi imidlertid ikke, og efter den Mytne, vi mene, at denne Mand har gjort som Skrivelærer, tillade vi os at foreslaa Andragendet henvist til den ærede Kultusminister's velvillige Overveielse.

Det næste Andragende, som foreslaas henvist til Kultusministeren, er fra cand. mag. S. Lund af Rjøbenhavn, det er Indstillingens Nr. 12, Betænkningens Nr. 26. Denne Mand andrager om en Understøttelse paa 3,000 Kr. een Gang for alle eller fordele paa 2 Aar. Han er i Færd med at skrive et kulturhistorisk Værk, og han forklarer i sit Andragende, at han skal opholde sig i England, og meddeleer ogsaa, at han har sat alle de Penge til, han eiede, for at uddille sig til at kunne skrive et saadant kulturhistorisk Værk, som, efter de Attester, der foreligge, maa antages at kunne faae Betydning for Samsundet. Derfor tillader Udvalget sig at henvisse Andragendet til den ærede Kultusminister's Overveielse, og dermed

menes, at Ministeren skal se at indhente de Dphlsninger, som kunne indhentes, og efter at have taget Sagen under Overveielse vil Ministeren maatte bedre kunne skjønne, end vi i dette Døeblik, om der virkelig bør gives denne Mand en Understøttelse, som saa Finantsudvalget vil anbefale i det Tilfælde, at Underjøgelserne maatte føre Ministeren til at støtte det.

Det næste Andragende, som foreslaas henvist til Kultusministeren, er fra Enken efter den bekjendte Forfatter, Lærer Emmanuel Henningsen; Indstillingen findes under Nr. 13, Betænkningens Nr. 34. Denne Lærer Emmanuel Henningsen hører til de Skolelærere, hvoraf vi ikke have havt saa faa. Det, de have skrevet, har faaet det officielle Navn af Skolelærerlitteratur, og den har gjort megen Gavn og har bidraget til, at mange Menneker ere komne til at læse det, Folk, som ellers aldrig vilde være komne til at læse det, der ligger høiere, og som Folge deraf er der ogsaa taget Hensyn saa vel til Thyregod som til Anton Nielsen og den her nævnte Mand. Denne Mand's Enke er nu meget uheldig stillet. Hendes Mand sad i et meget lille Embede i mange Aar, fik saa endelig et større Embede, men døde kort Tid efter og efterlod sig en Enke med 6 ukonfirmerede Børn. Derfor mener Udvalget, at det var naturligt, at Enken efter denne Mand, som vi jo alle kjende, og som selv er anbefalet af Sognepræsten og en Mand som f. Ex. N. C. Rom, foruden den lille Pension, hun faar som Skolelærerente, fik en særlig Understøttelse for at kunne slaa sig hæderlig igjennem med de mange Børn, hun har. Jeg tillader mig paa det Bedste at anbefale dette Andragende til Kultusministeren og antager, at han vil se at gjøre for hende, hvad han kan.

Indstillingen under Nr. 14, Betænkningens Nr. 43 vedrører et Andragende fra Fru Wilhelmine Elise Fistine. Hun er Enke efter Dr. phil. Fistine; denne Mand har været Lærer ved Søofficersskolen og navnlig har han, mens han levede, været meget navnlig for Latinskolelærerne. Det meddeles, at han særlig har været til Gavn for de Mænd, som vi nu bruge ved de forskellige Latinskoler. Paa Grund af denne Virksomhed og den Gavn, han har gjort, hvortil ogsaa kommer, at han er gaaet frivillig med i Krigen, hvor han var saa dygtig, at han endogsaa blev udnævnt til Sekondlieutenant — paa Grund af disse forskellige Ting tillader Udvalget sig at anbefale til den ærede Minister dette Andragende fra Fru Wilhelmine Elise Fistine.